

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับกิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีม สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

Planning a Learning Unit on Fun Sounds Based on Phonics Instruction and Group Activity to Facilitate Reading Aloud Ability in English and Teamwork for Prathomsuksa 1 Students

กัณฑ์ศุภณัช เกื้อกิม¹ อารี สาริปา² กิตติศักดิ์ ใจอ่อน²

Kansuppanat Kuakim¹, Aree Saripa² and Kittisak Jai-On²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) หน่วยการเรียนรู้และแบบประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และ 3) แบบประเมินการทำงานเป็นทีม วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสถิติที่ แบบ One-Sample t-test

ผลการวิจัย ดังนี้

1. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ พบว่า

1.1 มีขั้นตอนในการพัฒนา 7 ขั้นตอนตามแนวทางของ Tabá (1962) คือ 1) ศึกษาที่มาและความสำคัญของการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ 2) กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ 3) คัดเลือกเนื้อหาเพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ 4) จัดระบบเนื้อหาการเรียนรู้ 5) ออกแบบแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่ม 6) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และ 7) กำหนดแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้

1.2 มุ่งองค์ประกอบ คือ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด 3) สาระสำคัญ 4) สาระการเรียนรู้ 5) จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 7) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8) ชิ้นงาน/ภาระงาน 9) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 10) การวัดและประเมินผล 11) กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่ม 12) เวลาเรียน/จำนวนชั่วโมงเรียน และ 13) บันทึกหลังการเรียนการสอน

1.3 ผลการประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า มีคุณภาพดีมาก ($\bar{X}$ = 4.77, S.D. = 0.26)

¹นักศึกษานิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, Master's student, Curriculum and Learning Management Innovation Programme, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาวัตกรรมการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, Assistant Professor Dr., Curriculum and Learning Management Innovation Programme, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: กัณฑ์ศุภณัช เกื้อกิม, 6555711012@nstru.ac.th

วันที่รับบทความ (Received) 21 ตุลาคม 2567 วันที่แก้ไขบทความ (Revised) 23 ธันวาคม 2567 วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 24 ธันวาคม 2567

2. ผลการทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ พบว่า

2.1 นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ผ่านที่ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักเรียนมีพัฒนาการในการทำงานเป็นทีมตามลำดับขั้นตอนและมีผลการประเมินการทำงานเป็นทีมหลังเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ อยู่ในระดับคุณภาพดี

คำสำคัญ: การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ โฟนิิกส์ การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ กิจกรรมกลุ่ม การทำงานเป็นทีม**ABSTRACT**

The research aimed to plan a learning unit on Fun Sounds based on phonics instruction and group activity to facilitate reading aloud ability in English and teamwork for Prathomsuksa 1 students. The sample was 30 Prathomsuksa 1 students at a school under Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 2 in the first semester of 2024, obtained through cluster random sampling. The research instruments were 1) the learning unit on Fun Sounds and unit quality assessment, 2) reading aloud assessment, and 3) teamwork checklist. Percentile, mean, standard deviation, and one-sample t-test were used for data analyzation.

The findings were as displayed.

1. The learning unit planning:

1.1 Developed for seven steps, according to the model of Taba (1962): 1) diagnose importances, 2) set objectives, 3) content selection, 4) content organizing, 5) organize learning experience by phonics instruction and group activity, 6) plan the learning management, and 7) determine the evaluation.

1.2 Outlined 1) name, 2) learning standards and indicators, 3) ideas, 4) learning perspectives, 5) objectives, 6) competencies, 7) manners, 8) assignments, 9) materials, 10) evaluation and assessment, 11) phonics instruction and group activity learning experience, 12) schedule and, 13) notes.

1.3 Qualified by three English language experts at the best quality ($\bar{x} = 4.77$, S.D. = 0.26).

2. The pilot test:

2.1 Displayed the students reading aloud ability in English, greater than 70 percent criteria, significantly at .05 level.

2.2 Indicated the students teamwork development and achieve a good rank by the end of the pilot test.

Keywords: Learning Unit Planning, Phonics, Reading Aloud, Group Activity, Teamwork**ภูมิหลัง**

ภาษาอังกฤษ เป็นอีกหนึ่งภาษาสำคัญในการสื่อสารทางสังคมยุคปัจจุบัน จากการศึกษาเชิงสถิติของสำนักวิจัยทางสถิติ (Statista Research Department, 2024, Online) พบว่ามีผู้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นอันดับหนึ่งของโลกจำนวนกว่า 1,456 ล้านคน ในปีพุทธศักราช 2566 ทั้งยังมีการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลาย

(ดวงรัตน์ แซ่จง, 2564, หน้า 117) ในฐานะวิชาแกนสู่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในศตวรรษที่ 21 โดยกระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 2) ได้กำหนดให้ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้เรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ครอบคลุม 4 สาระการเรียนรู้

ได้แก่ 1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) ภาษาและวัฒนธรรม 3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและ 4) ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก รวมถึง สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2563, หน้า 3) ได้เสนอแนะแนวทางในการบริหารจัดการเวลาเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 3 ไว้ที่จำนวน 200 ชั่วโมงต่อปีการศึกษาตามบริบทด้านความเหมาะสมและความพร้อมของสถานศึกษา

อุปสรรคสำคัญที่ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาตามบริบทของประเทศไทยไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร มาจากการที่ครูผู้สอน ขาดความรู้ความเข้าใจศาสตร์วิชาของภาษา (จันทร์พร ธรรมวรรณ, ศรีจิตรา นวรัตนภรณ์ และประกอบ ผลงาม, 2563, หน้า 59) ที่ต้องอิงบริบทของการจัดการเรียนรู้ภาษาตามแนวภาษาศาสตร์ ตั้งแต่ระดับโครงสร้างของภาษาที่เล็กสุดจนถึงหน่วยใหญ่ที่สุดเพื่อการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ เริ่มต้นเรียนรู้ภาษาจากซึ่งประกอบด้วยการศึกษาที่มาของการเกิดเสียงต่าง ๆ (Phonetics) ลู่การสื่อสารเชิงโครงสร้างระดับหน่วยเสียงของภาษา (Phonology) เมื่อหน่วยเสียงต่าง ๆ ประกอบเข้าเป็นพยางค์แทนความหมายและหน้าที่ของคำ (Morphology) แล้วจึงนำคำเหล่านั้นเรียงเป็นประโยคแทนรหัสเพื่อสื่อสารอย่างง่ายในรูปของวลีหรือประโยค (Syntax) อันจะนำไปสู่การศึกษาภาษาเชิงอรรถศาสตร์ (Semantics) หรือความหมายที่แฝงอยู่ในภาษา ทั้งโดยตรงหรือโดยนัย และบริบททางสังคมที่มีต่อการใช้ภาษาในมุมมองของปฏิบัติศาสตร์ (Pragmatics) (Thoms et al., 2021, pp. 1-2)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ซึ่งเป็นการกำหนดโครงสร้างของของมาตรฐานการเรียนรู้จากระดับหลักสูตรสู่ชั้นเรียนผ่านการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553, หน้า 50) โดยกำหนดกรอบ (Concept) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขอบข่ายเนื้อหา (Content) หรือหัวเรื่อง (Theme) ของรายวิชาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2558, หน้า 110) เพื่อให้ให้นักเรียนได้การเรียนรู้หน่วยเสียง (Phoneme) ซึ่งเป็นหน่วยย่อยที่เล็กที่สุดในภาษา ที่มีส่วนสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงแนวทางการถอดรหัส (Decode) ของรูปอักษร (Grapheme) และหน่วยเสียง (Phoneme) (Sulyman, Akorede,

& Ogunsawo, 2021, p. 2) นำไปสู่ทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนที่ถูกต้องในระดับที่สูงขึ้น

การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เน้นความสัมพันธ์ของการถอดรหัส (Decode) ของหน่วยเสียง (Phoneme) และอักษร (Grapheme) (Kralova & Soradova, 2021, p. 211) ที่นิยมใช้สำหรับผู้เรียนภาษาในระดับเริ่มต้น (Beginner) ที่ประสบความสำเร็จอย่างแพร่หลาย (Chen et al., 2024, p. 450) รวมถึงยังเป็นวิธีการสอนที่เน้นความตระหนัก และรับรู้หน่วยเสียง (Phonemic Awareness) ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความต่อเนื่องในการเรียนรู้ภาษา สามารถอ่านเพื่อสะกดคำที่มีความหมาย (Word) และคำที่ไม่มีความหมาย (Pseudoword) ได้อย่างถูกต้อง (Paige et al., 2023) โดยการสอนแบบโฟนิกส์สังเคราะห์ (Synthetic Phonics) เพื่อให้นักเรียนเกิดความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง (Phonemic Awareness) ที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร (Grapheme) และหน่วยเสียง (Phoneme) (Sitthikul, 2022, p. 16) เป็นการส่งเสริมทักษะในการอ่านออกเสียง (Read Aloud) ซึ่งเป็นระดับการอ่านขั้นแรกเริ่ม นำไปสู่ความสามารถในการรับรู้ภาษา (Language Acquisition) (Chang et al., 2020, p. 1) แสดงออกทางภาษาได้อย่างเหมาะสมและเป็นผู้ที่มีทักษะการอ่านออก (R: Reading) ซึ่งเป็นหนึ่งในทักษะพื้นฐานในศตวรรษที่ 21 (วิจารณ์ พานิช, 2555, หน้า 19)

กิจกรรมกลุ่ม (Group Activity) เป็นอีกหนึ่งแนวทางการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีอายุอยู่ในช่วง 6 ถึง 8 ปี มีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ระหว่างระดับอนุบาลกับประถมศึกษาที่โดดเด่นในด้านการกำกับตนเอง กลยุทธ์การจดจำ การสะท้อนตนเอง การให้เหตุผลและการเข้าใจผู้อื่น (ยศวีร์ สายฟ้า, 2557, หน้า 149-150) รวมถึงมีพัฒนาการทางจิตวิทยาสังคม ของ Erikson อยู่ในขั้นความต้องการร่วมกิจกรรมและความรู้สึกด้อยค่า (Industry VS Inferiority) ซึ่งพัฒนาการในขั้นนี้ นักเรียนเริ่มมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน มีความต้องการแข่งขันและต้องการรวมกลุ่มเพื่อปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มเพื่อนด้วยความสมัครใจ นอกจากนี้ หากนักเรียนประสบกับความผิดพลาดหรือล้มเหลวก็ส่งผลให้ นักเรียนเกิดความรู้สึกด้อยค่าในตัวเองได้ (ภวิกา ภักษา, 2563) ดังนั้น การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน จึงควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีการปรับตัว สร้างปฏิสัมพันธ์ (Interaction)

และบทบาท (Role) ของตนในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างมีเป้าหมาย (Goal) (Upadhyay, 2020, p. 17) เพื่อการบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้อย่างภาคภูมิใจ นอกจากนี้ กิจกรรมกลุ่ม (Group Activity) ยังมีจุดเด่นคือเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Centered) (Mahmoud, 2016, p. 3) นำไปสู่การร่วมมือ (Collaboration) และทักษะการเป็นทีม (Teamwork) ที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้เรียนด้านคนไทย ใฝ่ใจสังคม (Active Thai Citizens) สมรรถนะการทำงานแบบรวมพลังเป็นทีมและมีภาวะผู้นำ (Collaboration Teamwork and Leadership) (ทิศนา แชมมณี, 2562, หน้า 50) และปลูกฝังสมรรถนะในการทำงานและใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 คือ มีทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork & Leadership) (วิจารณ์ พานิช, 2555, หน้า 19)

ที่มาและความสำคัญดังกล่าวเป็นส่วนสำคัญให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยใช้ขั้นตอนของการสอนแบบโฟนิกส์ของ Department for Education and

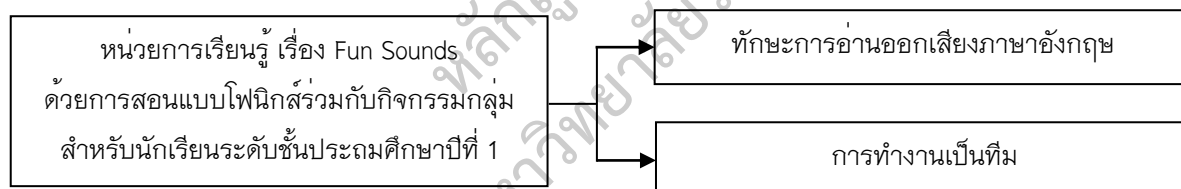
Skills (2007, pp. 107–108) เพื่อสร้างความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง (Phonemic Awareness) ที่แสดงออกผ่านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ร่วมกับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมกลุ่มเพื่อเสริมสร้างทักษะและกระบวนการทำงานเป็นทีม รวมถึงจัดการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางในหลักสูตรกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต 1.1 ป.1/2 ระบุอักษรและเสียง อ่านออกเสียงและสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน และ ต 2.2 ป.1/1 ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการศึกษาวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 68 คน ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ด้วยวิธีจับฉลาก (Lottery) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. หน่วยการเรียนรู้และแบบประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้

2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

3. แบบประเมินการทำงานเป็นทีม

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย ดังนี้

1. หน่วยการเรียนรู้และแบบประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้

1.1 ตอนที่ 1 การสร้างหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะเป็นหลักสูตรระดับหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 1 หน่วย มีขั้นตอนการพัฒนาตามแนวทางของ Taba (1962, pp. 347–378) ดังนี้

1.1.1 ศึกษาที่มาและความสำคัญของการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้จาก 1) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) การสัมภาษณ์ด้านความจำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้จากครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 คน และ 3) การสัมภาษณ์ด้านความสนใจในการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษจากนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 คน

1.1.2 กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางตามหลักสูตรกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1.3 คัดเลือกเนื้อหาเพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้

1) กำหนดหัวข้อหน่วยการเรียนรู้

2) กำหนดสาระการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตามแนวทางของการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ (Synthetic Phonics) เพื่อให้ให้นักเรียนเรียนรู้ตัวอักษรภาษาอังกฤษ (Grapheme) และหน่วยเสียงแทนตัวอักษร (Phoneme) เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถผสมเสียงจากตัวอักษรเป็นคำได้ ร่วมกับกิจกรรมกลุ่ม ตามตัวชี้วัดระหว่างทาง ต 2.2 ป.1/1 ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย และตัวชี้วัดปลายทาง ต 1.1 ป.1/2 ระบุอักษรและเสียง อ่านออกเสียงและสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3) กำหนดองค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด 3) สาระสำคัญ 4) สาระการเรียนรู้ 5) จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 7) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8) ชิ้นงาน/ภาระงาน 9) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 10) การวัดและประเมินผล 11) กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์

ร่วมกับกิจกรรมกลุ่ม 12) เวลาเรียน/จำนวนชั่วโมงเรียน และ 13) บันทึกหลังการเรียนการสอน

1.1.4 จัดระบบเนื้อหา จำนวน 10 แผนการจัดการเรียนรู้ตามลำดับการสอนหน่วยเสียงของ Lloyd (1992, p. 8) ดังตาราง 1

ตาราง 1 ระบบเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	เรื่อง
1	s, a, t
2	i, p, n
3	c/k, e, h, r, m
4	d, g, o, u, l
5	f, b, ai, j
6	oa, ie, ee, or, z
7	w, ng, v, short oo, long oo
8	y, x, ch, sh
9	voiced th, unvoiced th, qu, ou
10	oi, ue, er, ar

1.1.5 ออกแบบแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่ม ตามขั้นตอนคือ 1) การนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) 2) การทบทวนบทเรียนเดิม (Revisit and Review) 3) การสอนบทเรียนใหม่ (Teach) 4) การฝึกอ่านประสมหน่วยเสียงเป็นคำใหม่ (Practice) ผ่านกิจกรรมกลุ่ม (Group Activity) 5) การประยุกต์ใช้ความรู้จากการฝึกอ่านประสมคำสู่การอ่านจริง (Apply) ผ่านกิจกรรมกลุ่ม (Group Activity) และ 6) การประเมินผลการเรียนรู้ (Assess Learning Against Criteria)

1.1.6 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน

1.1.7 กำหนดแนวทางการประเมินทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีม

1.2 ตอนที่ 2 การสร้างแบบประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้

1.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหน่วยการเรียนรู้ การสอนแบบโฟนิกส์ และกิจกรรมกลุ่ม

1.2.2 วิเคราะห์องค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้ การสอนแบบโฟนิกส์และกิจกรรมกลุ่ม

1.2.3 เขียนแบบประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ ฉบับร่าง โดยกำหนดรูปแบบของวิธีการเลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 103)

1.2.4 เสนอร่างเครื่องมือแบบประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้กับอาจารย์ประธานที่ปรึกษาและที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตาม

1.2.5 เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC)

1.2.6 ผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) พบว่า ข้อคำถามทุกข้อ มีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) เท่ากับ 1 สามารถนำไปจัดพิมพ์เป็นแบบประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ ฉบับจริงได้

2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

2.1 ศึกษาแนวทางการวัดและประเมินผลการสอนอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์และกำหนดขอบข่ายของการประเมินทักษะการอ่านออกเสียง ได้แก่ 1) การสะกดคำ พิจารณาจากความสามารถในการการจำแนกหน่วยเสียงย่อยในโครงสร้างระดับคำ ได้แก่ หน่วยเสียงขึ้นต้น หน่วยเสียงกลางหรือเสียงสระ และหน่วยเสียงลงท้าย 2) การประสมหน่วยเสียง (คำสองหน่วยเสียง สามหน่วยเสียง และมากกว่าสามหน่วยเสียงเข้าด้วยกัน และอ่านออกเสียงทั้งคำ) 3) การอ่านออกเสียงคำที่มี 2 พยางค์ 4) การอ่านออกเสียงทั้งคำ

2.2 วิเคราะห์ขอบข่ายของการประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและแนวทางของการตั้งคำถามตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดปลายทางแล้วสร้างผังแบบทดสอบ

2.3 เสนอร่างเครื่องมือแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษกับอาจารย์ประธานที่ปรึกษาและที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

2.4 เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC)

2.5 ผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) พบว่า ข้อคำถามทุกข้อ มีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) เท่ากับ 1

2.6 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเพื่อนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่เคยเรียนในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษมาแล้ว (บุษวรรษ์ แสนปลื้ม, 2559, หน้า 15) ณ โรงเรียนแห่งหนึ่งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

2.7 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยข้อคำถามที่ใช้ได้จะต้องมีความยากอยู่ระหว่าง 0.20–0.80 และค่าอำนาจจำแนกจะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.20 (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 97–98)

2.8 พิจารณาคัดเลือกคำที่ผ่านเกณฑ์ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนก ไว้จำนวน 25 คำ จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษทั้งฉบับ ด้วยสูตร KR-20 (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 103) กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่เคยเรียนในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษมาแล้ว (บุษวรรษ์ แสนปลื้ม, 2559, หน้า 15) ณ โรงเรียนแห่งหนึ่งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

2.9 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.82

2.10 พิมพ์แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ฉบับสมบูรณ์

3. แบบประเมินการทำงานเป็นทีม

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินการทำงานเป็นทีม

3.2 ศึกษาพฤติกรรมบ่งชี้และระดับความเชี่ยวชาญของสมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีมที่มีความเหมาะสม

3.3 สร้างแบบประเมินและเกณฑ์การพิจารณาการทำงานเป็นทีม ดังนี้

ตาราง 2 โครงสร้างของแบบประเมินการทำงานเป็นทีม

ด้าน	ประเด็นประเมิน
1. การเป็นสมาชิกทีมที่ดีและมีภาวะผู้นำ	1. ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
	2. นักเรียนในทีมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
2. กระบวนการทำงานแบบร่วมมือรวมพลัง	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง ขั้นตอน ข้อชี้แนะหรือคำแนะนำในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
	2. ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในเวลาที่กำหนด
	3. ร่วมกันดูแลวัสดุที่ใช้ในการเรียนรู้สามารถใช้งานได้อย่างถูกต้องตามลักษณะการใช้งานและจัดเก็บรักษาได้อย่างถูกต้อง
3. การสร้างความสัมพันธ์และจัดการความขัดแย้ง	1. สร้างสภาพการทำงานเชิงบวก กล่าวชื่นชมหรือกล่าวขอบคุณโดยจิตสำนึก
	2. สามารถจัดการความขัดแย้งด้วยการเจรจาไกล่เกลี่ยหรือการกล่าวขอโทษโดยจิตสำนึก หรือการไม่ใช้ความรุนแรง

3.4 แบบประเมินการทำงานเป็นทีม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ของพฤติกรรมที่แสดงออกว่าปรากฏ (1) หรือไม่ปรากฏ (0)

3.5 เสนอร่างเครื่องมือแบบประเมินการทำงานเป็นทีม กับอาจารย์ประธานที่ปรึกษาและที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

3.6 เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC)

3.7 ผลการพิจารณาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) พบว่า ข้อคำถามทุกข้อ มีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) เท่ากับ 1 สามารถนำไปจัดพิมพ์เป็นแบบประเมินการทำงานเป็นทีม ฉบับจริงได้

3.8 นำแบบประเมินการทำงานเป็นทีมไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับกับกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 30 คน ณ โรงเรียนแห่งหนึ่งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (Inter-Rater Reliability: IRR) โดยใช้สถิติแคปปา (Kappa Statistics) (ประสพชัย พูลนันท, 2558, หน้า 2)

3.9 จัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 5 ชั่วโมง

3.10 ให้ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 ประเมินการทำงานเป็นทีมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่อเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ในชั่วโมงที่ 5 แล้วนำผลการประเมินการทำงานเป็นทีม มาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับจากการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น

3.11 ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (Inter-Rater Reliability: IRR) โดยใช้สถิติแคปปา (Kappa Statistics) พบว่า มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77 มีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินในระดับดีมาก (Fleiss, Levin, & Paik อ้างถึงใน ประสพชัย พูลนันท, 2558, หน้า 8)

3.12 พิมพ์แบบประเมินการทำงานเป็นทีม

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ประสานงานกับสำนักงานบัณฑิตยสถานเพื่อขอเอกสารขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยและเอกสารขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย
2. เสนอหน่วยการเรียนรู้และแบบประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ตามระดับคุณภาพ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5) เห็นด้วย (4) ไม่แน่ใจ (3) ไม่เห็นด้วย (2) และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1)
3. ประสานงานกับโรงเรียนแห่งหนึ่งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย
4. นัดแนะกำหนดการในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยกับโรงเรียน
5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 ชั่วโมง กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1
6. ทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 หลังเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้

7. ประเมินการทำงานเป็นทีมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 1 ชั่วโมงที่ 5 และชั่วโมงที่ 10

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ด้วยการพรรณนา

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วแปลความหมายคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ คือ มีคุณภาพดีมาก (4.51–5.00) มีคุณภาพดี (3.51–4.50) มีคุณภาพปานกลาง (2.51–3.50) มีคุณภาพน้อย (1.51–2.50) และควรปรับปรุงคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ (1.00–1.50)

3. วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 หลังเรียนในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่ม เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีม กับเกณฑ์ผ่านที่ร้อยละ 70 ด้วยร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบสถิติที่ แบบ One-Sample t-test

4. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินการทำงานเป็นทีมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่เรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่มหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชั่วโมงที่ 1 ชั่วโมงที่ 5 และชั่วโมงที่ 10 ด้วยการคิดคะแนนแล้วเทียบเป็นค่าร้อยละ (%) แล้วเปรียบเทียบพัฒนาการของการทำงานเป็นทีมตามเกณฑ์การแปลความหมายระดับคุณภาพ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2557, หน้า 17) คือ มีการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับคุณภาพดีเยี่ยม (80.00–100.00) มีการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับคุณภาพดี (65.00–79.99) มีการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับคุณภาพผ่าน (50.00–64.99) และไม่ผ่านการทำงานเป็นทีม (0.00–49.99)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้

1.1 หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีมของนักเรียน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนในการพัฒนา 7 ขั้นตอนตามแนวทางของ Tabo (1962, pp. 347–378) คือ 1) ศึกษาที่มาและความสำคัญของการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ 2) กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ 3) คัดเลือกเนื้อหาเพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ 4) จัดระบบเนื้อหาการเรียนรู้ 5) ออกแบบแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่ม 6) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และ 7) กำหนดแนวทางการประเมินผลการเรียนรู้

1.2 หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีองค์ประกอบ คือ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด 3) สารสำคัญ 4) สารการเรียนรู้ 5) จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 7) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8) ชิ้นงาน/ภาระงาน 9) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 10) การวัดและประเมินผล 11) กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่ม 12) เวลาเรียน/จำนวนชั่วโมงเรียน และ 13) บันทึกหลังการเรียนการสอน

1.3 ผลการประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.77$, S.D. = 0.26) ดังตาราง 3

ตาราง 3 สรุปผลการประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้

ประเด็นการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.
1. ที่มาและความสำคัญของหน่วย	5.00	0.00
2. องค์ประกอบและภาพรวมของหน่วย	4.67	0.58
3. ชื่อหน่วยการเรียนรู้	5.00	0.00
4. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5.00	0.00
5. สารสำคัญ	4.67	0.58
6. สารการเรียนรู้	4.50	0.41
7. จุดประสงค์การเรียนรู้	4.62	0.29
8. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	4.67	0.82
9. คุณลักษณะอันพึงประสงค์	5.00	0.00
10. ชิ้นงาน/ภาระงาน	4.78	0.33
11. สื่อและแหล่งเรียนรู้	4.89	0.33
12. การวัดและประเมินผล	4.75	0.50
13. กิจกรรมการเรียนรู้	4.95	0.22
14. เวลาเรียน/จำนวนชั่วโมงเรียน	4.33	0.3
คุณภาพของหน่วยการเรียนรู้	4.77	0.26

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้

2.1 ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 หลังเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่ม เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีม กับเกณฑ์ผ่านที่ร้อยละ 70

ตาราง 4 ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 กับเกณฑ์ผ่านที่ร้อยละ 70

รายการ	ผล
กลุ่มตัวอย่าง (คน)	30
ค่าเฉลี่ยของคะแนน	70.93
คะแนนเต็ม	89
ร้อยละ	79.70
S.D.	20.37
t	2.608*
ค่าวิกฤติ (1-tailed, df=29, ฅ .05)	1.6991

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 30 คน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หลังเรียนต่อคน คนละ 70.93 คะแนน จาก 89 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.70 (S.D. = 20.37) สูงกว่าเกณฑ์ผ่านที่ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การทำงานเป็นทีมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ที่เรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่ม

ตาราง 5 การประเมินการทำงานเป็นทีม

ครั้งที่	คะแนน	$\bar{X}$	%	ระดับคุณภาพ
1	93	3.10	42.29	ไม่ผ่าน
5	116	3.87	55.24	ผ่าน
10	159	5.30	75.71	ดี

จากตาราง 5 สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 30 คน มีพัฒนาการของการทำงานเป็นทีม ดังนี้

1. วงรอบการประเมินครั้งที่ 1 มีคะแนน 93 คะแนนเฉลี่ยต่อคน ($\bar{X}$) 3.10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.29 อยู่ในระดับคุณภาพไม่ผ่าน

2. วงรอบการประเมินครั้งที่ 5 มีคะแนน 116 คะแนนเฉลี่ยต่อคน ($\bar{X}$) 3.87 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 55.24 อยู่ในระดับคุณภาพผ่าน

3. วงรอบการประเมินครั้งที่ 10 มีคะแนน 159 คะแนนเฉลี่ยต่อคน ($\bar{X}$) 5.30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.21 อยู่ในระดับคุณภาพดี

ผลการประเมินการทำงานเป็นทีมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่ม มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นตามลำดับและมีผลการประเมินการทำงานเป็นทีมหลังเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ อยู่ในระดับคุณภาพดี

อภิปรายผล

1. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น เป็นหลักสูตรระดับหน่วยการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและโครงสร้างรายวิชา (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553, หน้า 50) จึงเลือกใช้ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรของ Tabá (1962, pp. 347–378) ที่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Bhuttah et al. (2019, p. 19) ที่สนับสนุนแนวคิดในการใช้ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรของ Tabá ว่าเป็นที่นิยมใช้ในการพัฒนาหลักสูตรในระดับสถานศึกษา

1.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยที่พัฒนาขึ้น มีโครงสร้างตามแนวทางของ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 61) ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมีความเหมาะสมในการนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน

1.2 ผลการประเมินคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบลำดับขั้นตอนและความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ก่อนการนำหน่วยการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 พบว่า หน่วยการเรียนรู้มีคุณภาพดีมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงใจ วงศ์ตา (2565)

ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบสหวิทยาการ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินหน่วยการเรียนรู้แบบสหวิทยาการ โดยใช้เทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทางตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญพบว่า อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด และงานวิจัยของ ศุภวุฒิ แก้วโธสง (2565) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลการพิจารณาความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

2. ผลการทดลองใช้หน่วยการเรียนรู้ พบว่า

2.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยที่พัฒนาขึ้น เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะ (Skill unit) (นาตยา ปิลันธนาพันธ์, 2545, หน้า 51) ได้แก่ 1) ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ซึ่งเป็นการสอนความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร (Graphemes) และหน่วยเสียง (Phoneme) (Florida Center for Reading Research, 2023, Online) สามารถจำแนกหน่วยเสียงที่ปรากฏตามตัวอักษร (Identifying Phonemes) และการรวมเสียงเพื่อสร้างคำ (Blending) (Department for Education and Skills, 2007, pp. 107–108) ที่เหมาะสำหรับผู้เรียนระดับเบื้องต้น (Sitthikul, 2022, p. 16) ซึ่งประเภทของการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการสอนแบบโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ (Synthetic Phonics) ที่เป็นการสอนโฟนิกส์ตามแนวภาษาศาสตร์ (Linguistics Phonics) ตามแนวคิดของ Kralova & Soradova (2021, p. 212) เพื่อการผสมเสียงจากตัวอักษรเป็นคำ เกิดเป็นความคิดรวบยอดด้านสัทลักษณะ (Phonetic Features) ของหน่วยเสียงแต่ละหน่วยเสียงตามลำดับขั้นตอนการสอนหน่วยเสียงของ Lloyd (1992, p. 8) ที่เผยแพร่ในตำราการสอนหน่วยเสียงแบบโฟนิกส์สังเคราะห์ (Synthetic Phonics) ชื่อ The Phonics Handbook ภายใต้ลิขสิทธิ์ของบริษัท Jolly Learning Ltd ซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นการสอนอ่านออกเสียงที่ประสบผลสำเร็จอย่างแพร่หลาย ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ผ่านที่ร้อยละ 70 ซึ่งสามารถแปลได้ว่าอยู่ในระดับคุณภาพดีขึ้นไป

ตามแนวทางการแปลความหมายของ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557, หน้า 17) และรัฐบาลสหราชอาณาจักร (United Kingdom Government, 2023, Online) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีวรรณ วัฒนากิจ (2565) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระเสียงสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ มีผลการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ Maisaroh et al. (2022) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

2.2 การทำงานเป็นทีมที่เป็นผลมาจากกิจกรรมกลุ่มแบบกลุ่มย่อย (Buzz Group) มีขนาดสมาชิก 2–4 คน (ณรงค์ กาญจนะ, 2553, หน้า 205) ซึ่งมีความสามารถทางการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน มารวมกลุ่มกันเพื่อปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ภายหลังจากการเรียนรู้ในขั้นที่ 3 ขั้นสอนบทเรียนใหม่ (Teach) ซึ่งเป็นขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่มที่นักเรียนจะต้องทำความเข้าใจสัทลักษณะ (Phonetic Features) การจำแนกหน่วยเสียง (Identifying Phonemes) และการประสมคำ (Blending) จากครูโดยตรง จากนั้นในขั้นที่ 4 ขั้นการฝึกอ่านประสมหน่วยเสียงเป็นคำใหม่และขั้นที่ 5 ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้จากการฝึกอ่านประสมคำสู่การอ่านจริง ผ่านกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งเป็นการร่วมกันทำความเข้าใจกับกลไกของหน่วยเสียง สร้างสภาวะการพึ่งพาอาศัยระหว่างสมาชิกของกลุ่มในการช่วยเหลือกันอ่าน และสร้างแรงจูงใจภายในของผู้เรียนในการพยายามอ่านด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ Reading is Fundamental Organization (2023, p. 10) โดยกิจกรรมกลุ่มจะเป็นกระบวนการที่นำไปสู่การทำงานเป็นทีม ที่มีการปลูกฝังภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบตนเองและผู้อื่น สามารถปรับตัวรวมถึงสร้างความสามัคคีให้กับทีมได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564, ออนไลน์)

ผลที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมกลุ่มที่นำไปสู่การทำงานเป็นทีม คือ ความสามารถในการปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันกับผู้อื่น การร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานซึ่งเป็นผลลัพธ์ (Output) ของการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ (2556) ซึ่งกิจกรรมกลุ่มที่ประกอบด้วย สมาชิกที่มีความแตกต่างกันทางการเรียนรู้และมีความถนัดที่ต่างกัน ส่งผลให้เกิดการแสดงออกบทบาท (Role) ของผู้นำ และสมาชิกหรือลูกทีมในทางพหุคูณ (วรพจน์ บุษราคมวดี, 2556) มีการอาสาขอปฏิบัติงานหรือแบ่งปันงานตามความเหมาะสม นำไปสู่บรรยากาศในการทำงานเป็นทีมที่มีความเห็นอกเห็นใจ ซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2559) อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564, ออนไลน์)

โดยผลการประเมินการทำงานเป็นทีมของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่ม พบว่า มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นตามลำดับ รวมถึงมีผลการประเมิน ในวงรอบการประเมินครั้งที่ 10 อยู่ในระดับคุณภาพดี (75.21%) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชญา เพียรกลกิจ (2562) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และความสามารถในการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการทำงานเป็นทีม ผ่านเกณฑ์ที่ ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรมีการศึกษาและทำความเข้าใจในประเด็น ของ 1) การสอนแบบโฟนิกส์ 2) โฟนิิกส์สังเคราะห์ 3) Jolly Phonics 4) สัทอักษรที่นำมาสู่การทำความเข้าใจสัทลักษณะ (Phonetic Features) ของหน่วยเสียงต่าง ๆ 5) กิจกรรมกลุ่ม 6) การอ่านออกเสียง 7) การวัดและประเมินทักษะการอ่านออกเสียง 8) การทำงานเป็นทีม และ 9) การวัดและประเมินการทำงานเป็นทีม ก่อนการนำหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับกิจกรรมกลุ่ม ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไปใช้ เพื่อผลการวิจัยที่ใกล้เคียงกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

2. ครูผู้สอนจะมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้เป็น อย่างมากในขั้นของการทบทวนทบทวนเดิม (Revisit and Review) และการสอนบทเรียนใหม่ (Teach) ทั้งความถูกต้องในการอ่านออกเสียงหน่วยเสียงตามสัทลักษณะ (Phonetic Features) หรือการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามต้นแบบการออกเสียง ที่ถูกต้องจากเจ้าของภาษา (Natives) จะส่งผลให้นักเรียนสามารถ ฝึกอ่านประสมหน่วยเสียงเป็นคำใหม่และประยุกต์ใช้ความรู้ จากการฝึกอ่านประสมคำสู่การอ่านจริงผ่านกิจกรรมกลุ่ม (Group Activity) ได้อย่างถูกต้อง รวมถึงในขั้นตอนดังกล่าว ครูจะต้องยึดบทบาทของต้นแบบ (Model) ในการออกเสียงมา เป็นผู้ช่วย (Assistant) หรือผู้ร่วมเรียนรู้ ให้นักเรียนเกิดทักษะ การออกเสียงหน่วยเสียงที่ถูกต้องตามสัทลักษณะ (Phonetic Features) หรืออาจส่งเสริมให้นักเรียนเกิดกระบวนการ เพื่อนช่วยเพื่อนก็ได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การพัฒนาแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรมี การเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลทาง ภาษาศาสตร์ ในสาขาความเชี่ยวชาญด้านสัทวิทยา (Phonology) หรือสัทศาสตร์ (Phonetics) เป็นผู้พิจารณาความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์เชิงสัทลักษณะ (Phonetic Features) และกลไกของหน่วยเสียงร่วมด้วย นอกเหนือจาก ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

2. ควรมีการนำผลการวิจัยด้านทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษเข้าสู่การกำหนดในแผนและนโยบายของสถานศึกษา เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการ บริหารจัดการเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของกระทรวงศึกษาธิการ ที่กำหนดให้นักเรียน เรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 200 ชั่วโมงต่อปีการศึกษา ตามบริบทด้านความเหมาะสมและ ความพร้อมของสถานศึกษา โดยสามารถขยายเวลาเรียนใน หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Fun Sounds ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับกิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาอังกฤษและการทำงานเป็นทีม หรืออาจมีการพัฒนา เป็นหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมก็ได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จันทร์ภาพร ธรรมวรรณ, ศรีจิตรา นวรัตน์ภรณ์ และประกอบ ผลงาม. (2563). การวิเคราะห์ระดับความสามารถและระดับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 จังหวัดเลย. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*, 2(2), 57–70.
- ฉวีวรรณ วัฒนานุกิจ. (2565). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สระเสียงสั้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ณรงค์ กาญจนะ. (2553). *เทคนิคและทักษะการสอนเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ดวงใจ วงศ์ตา. (2565). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบสหวิทยาการเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงรัตน์ แซ่จง. (2564). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทรงวิทยาเทพารักษ์. *วารสารพัฒนศิลป์วิชาการ*, 5(2), 116–126.
- ทิตนา แหมมณี. (2562). *10 สมรรถนะหลักบัณฑิตไทยฉลาดรู้: อยู่ดีมีสุข มีความสามารถสูงและใส่ใจสังคม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- นัตยา ปิลันธนานนท์. (2545). *จากมาตรฐานสู่ชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุษวรรค์ แสนปลื้ม. (2559). *การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์*. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- ประสพชัย พสุนนท์. (2558). การประเมินความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินโดยใช้สถิติแคปปา. *วารสารวิชาการศิลปะศาสตร์ประยุกต์*, 8(1), 2–20.
- ปรีชญา เพียรกลกิจ. (2562). การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ภาวิกา ภักษา. (2563). *จิตวิทยาสำหรับครู* (พิมพ์ครั้งที่ 3). สุราษฎร์ธานี: จุฬารักษ์ชีรอกซ์.
- ยศวีร์ สายฟ้า. (2557). รอยเชื่อมต่อการเรียนรู้ระหว่างชั้นเรียนอนุบาลและประถมศึกษา ก้าวอย่างที่สำคัญของเด็กประถมศึกษา. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 42(3), 143–159.
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2556). *การสร้างทีมงาน*. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- วรพจน์ บุษราคัมวดี. (2556). *การพัฒนาองค์การ*. ปทุมธานี: ศูนย์เรียนรู้การผลิตและจัดการธุรกิจสิ่งพิมพ์ดิจิทัล.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล. (2558). จากหลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา: กระบวนทัศน์ใหม่การพัฒนา. กรุงเทพฯ: จรัสสนิทวงศ์การพิมพ์.
- ศุภวุฒิ แก้วโธสง. (2565). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *สมรรถนะการรวมพลังทำงานเป็นทีม*. เข้าถึงได้จาก <https://cbethailand.com/หลักสูตร/หลักสูตรฐานสมรรถนะ/# 3 กุมภาพันธ์ 2567>.

- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2557). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2563). *คู่มือบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- Bhuttah, T. M., Xiaoduan, C., Ullah, H., & Javed, S. (2019). Analysis of curriculum development stages from the perspective of Tyler, Taba and Wheeler. *European Journal of Social Sciences*, 58(1), 14–22.
- Chang, Y. N., Taylor, J. S. H., Rastle, K., & Monaghan, P. (2020). The relationships between oral language and reading instruction: Evidence from a computational model of reading. *Cognitive Psychology*, 123(101336), 1–20.
- Chen, M. J., Yin, G. J., Goh, H. S., Soo, R. S., Harun, R. N. S. R., Singh, C. K. S., & Wong, W. L. (2024). Theoretical review of phonics instruction among EFL beginner-level readers in China. *International Journal of Academic Research in Progressive Education and Development*, 11(2), 449–466.
- Department for Education and Skills. (2007). *Letters and sounds: Principles and practice of high quality phonics*. London: Department for Education and Skills.
- Florida Center for Reading Research. (2023). *Teacher resource guide*. Retrieved from <https://fcr.org/student-center-activities/teacher-resource-guide> September 16th, 2023.
- Kralova, Z., & Soradova, D. (2021). *International conference on innovations in science and (social sciences)*. Prague: CBU Research Institute.
- Lloyd, S. (1992). *The Phonics Handbook* (3rd ed.). Essex: Jolly Learning.
- Mahmoud, A. (2016). Learner-centered group Work in multi-level EFL classes. *Arab World English Journal*, 7(2), 3–10.
- Maisaroh, S., Endahati, N., & Budiharti, B. (2022). *The 4th International Conference on Education and Social Science Research (ICESRE)*. Ankara: KnE Social Sciences.
- Paige, D. D., Smith, G. S., & Rupley, W. H. (2023). A study of phonemic awareness, letter sound knowledge, and word reading in struggling adolescent students. *Literacy Research and Instruction*, 62(3), 260–279.
- Reading is Fundamental Organization. (2023). *Read aloud guide*. Washington DC: RIF.
- Sitthikul, P. (2022). Phonics instruction and assessment: Practical guidelines for English teachers. *Narkbhutparitat Journal*, 14(1), 14–21.
- Statista Research Department. (2024). *Chart: The most spoken languages: On the internet and in real life*. Retrieved from <https://www.statista.com/chart/26884/languages-on-the-internet> May 20th, 2024.
- Sulyman, H. T., Akorede, M. A., & Ogunsawo, T. (2021). Effect of letters and sounds as a phonics method on preschool children's reading abilities in Ilorin metropolis of Kwara State. *Journal of Early Childhood Association of Nigeria*, 10(1), 1–15.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: theory and practice*. New York: Harcourt, Brace & World.
- Thoms, S. L., Bonviglio, T., & Suryasa, W. (2021). Linguists study language structure. *Linguistics and Culture Review*, 5(1), 1–4.

United Kingdom Government. (2023). *The national curriculum*. Retrieved from <https://www.gov.uk/national-curriculum> December 2nd, 2023.

Upadhyay, A. (2020). *Group dynamics*. Michigan: Department of Social Work.

วารสารวิชาการ
หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร